

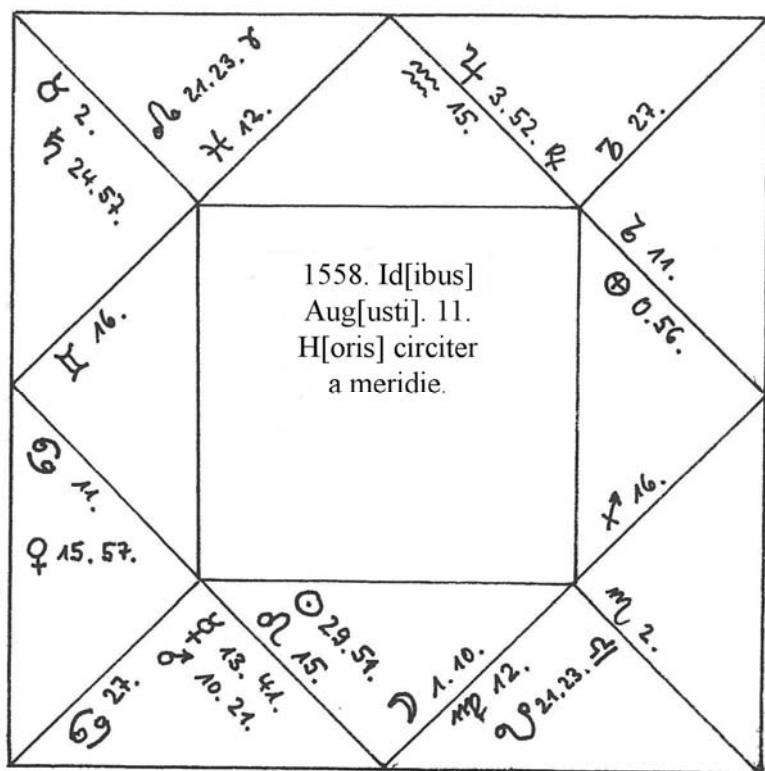
[Augsburg], 13. August 1558

An Joachim Camerarius d. Ä.

Melanchthonhaus Bretten, Hs. Inv. Nr. 336 (ehemals BSB, Clm 10370, Nr. 272).

Clarissimo viro, D. <Ioachimo Camerario> etc. Domino et amico suo colendo. Leipzig.
 S. P. D. Vaegelinum non vidi. Cum Fuggerana Bibliotheca nihil mihi est negocij amplius. alioqui κατ' ἐμαυτὸν minimè difficilis, plus etiam in tuam gratiam fecisset. Tranquillitati vestrae gratulor. Vestros ιπποθορυβοπυροσμαράγους Byzantium oppugnare velim. Nam apud nos sine clade nec pace nec bello esse possunt. Eodem etiam nostros ματαωθεολογομαστιγομάχους relegari optarim. Nostrae lucubrations ἔμμουσοι μὲν οὐκ εἰσὶ, μιξιοβάρβαροι δὲ, μᾶλλον δὲ παντελῶς ἀμουσοί. Τιμῶμεν γὰρ, τόγε νῦν ἔχον, οὐχὶ τὸν λόγιον, ἀλλὰ τὸν κερδῶν ἔρμην, ἔκοντες μὲν, ἀέκοντι δέγε θυμῷ. ἐπειδήπερ τῇ τύχῃ οὐτωσίπως ἔδοξε βραβεῦσαι τὰ ἡμέτερα. Mutationem non quaero sed praeuidere videor. Non enim obscurum mihi iam est, τοὺς παρ' ἡμῖν μεγιστᾶνας abhorrere ab instauranda schola, et plerosque cupere me amotum, non quod priuatim me oderint (causam enim nullam habent), sed quod et sumptus reformidant, et nullum operaeprecium fieri putant. Cur igitur, inquis, tuam operam conduixerunt? Evidem certum non scio. Quis enim τὰ λοξὰ βουλεύματα τουτωνὶ τῶν κατ' ἐμὲ φρονούντων intelligat? sed tamen autoritate eius qui me alioqui honestè dimittere vix potuisse, hoc factum creditur. Deinde cum parua pecunia transigi posse mecum putarent, ἥθελον ἵσως χαρίζεσθαι δοκεῖν τοῖς πολλοῖς. Nunc ὀχάριστον χαρισάμενοι χάριν quia τοῖς ιεροτυράννοις δημαγωγοῖς satisfactum non est: cum nec fructus expectationi respondeant et ego plus efflagitarim quam illis commodum fuit, et imperiti homines, ea quae non intelligunt, calumnientur, πρὸς δὲ καὶ τῶν ὑποδιδασκάλων ἀμαθῶντες ὄντων καὶ ἵσως δὲ καὶ ἐθελοκακούντων: quid restare existimem, nisi vt διὰ τὴν τυχούσαν συκοφαντίαν dimittar? Id enim illis liberum est è syngrapha, cum mihi inuitis illis πρὸ τῆς πενταετίας discedere non liceat. Sed vtinam esset honesta occasio, minimè vtique difficiles illos experirer. Eitelbergensis conditio non amissa est, sed ei contigit, qui sanè maiore cum laude illi praeesse potest, Dionis interpreti Xylandro, quem honorifico tuo testimonio ita ornatum esse, valde gaudeo. Est enim mihi amicissimus. Sed tamen illa conditione occupata, nullum, ἢν τι συμβῇ, receptum video. Ζνθοποτεῖν nequeo, caeterae académiae quod dent parum est, et me multum accipere est necesse. αἱ δὲ ἐκ τῆς ἔρμηνειας πρόσοδοι, ἀδηλοίτε εἰσὶ, καὶ γλισχραὶ, καὶ πολυπονώτατοι, καὶ μηδεμίαν τῇ φιλοσοφίᾳ χώραν ἀπολείπουσι. Τὰ δὲ τῶν μεγιστάνων τοιαῦθ' οἵαπερ εἴωθεν καὶ ἐγὼ πρὸ τούτων ἡνιξάμην, τὸ ἀπιστον καὶ ὑπουλον τῆς γνώμης καθημέραν μᾶλλον κατανοῶν. Quid igitur superest, nisi vt et officio fungar dum potero, et in diem viuam? τὴν ἐμοὶ προσκεκληρωμένην τῶν κακῶν μοῖραν πράως φέρων; quod si οὐ πάνυ τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ μοῖρα δίδωσι, pessimum esse me fatear necesse est. Nulla tamen re magis angor, quam quod περὶ τὴν φιλοσοφίαν μου τοσαῦταί moi γίγνονται ἀτυχίαι, vt eius fruendae, propter quam μυρίους πόνους ἔσχον, πάντων τῶν ἀλλων τῶν μακαριζομένων καταφρονήσας, spem omnem abiecerim. Cyprianus noster μάντις κακῶν, ἱλιάδα κακῶν mihi minatur et sibi mortem hoc anno. Spem tamen D. Huldericho nuper aduentus sui fecit. Vtut erit, ἡμεῖς κατὰ τὴν παραίνεσίν σου μὴ ἐκκακήσομεν, ὅσονγε ἐφ' ἡμῖν ἔσται, ἀγαθοποιούντες, καὶ, ἢν δέη, ματαιοποιούντες, ὅπερ καὶ νῦν ποιεῖν κινδυνεύομεν. Περὶ τοῦ βατραχωνύμου Rentius eius cognatus egit, ἐμοὶ δὲ μηδὲ γρύζειν ἔξεστι τοσαῦτάκις ἀπράκτῳ γενομένῳ. Quae a mea voluntate pendent ἀφειδῶς imperato. Senties vti spero quanti te faciam vt debeo. Sed quae a magnatum gratia petenda sunt, nullum ineptiorem hominem me reperies, καίπερ ὑπ' ἐκείνων πολλὰ ἥδη τὰ ἔτη παρατρεφόμενον οὐκ οἶδ' ὅπως νῆ Δία. λάθρα γὰρ μισοῦντες, ὅπερ ἐκ

πολλῶν μοὶ κατάδηλον, ὅμως ὁμοδίαιτον ἔχειν ἐθέλουσι. Sed sic forte fata mea ferunt. Si quid Cardano credimus, ♕ horoscopans et ♈ in ♋ minimè gratum principibus faciunt. Eodem pertinet et ☉ in occasu, et ™ μεσουρανῶν, καὶ ὁμοῦ τοῦτε ὠροσκόπου καὶ τοῦ κακοδάιμονος οἰκοδεσποτῶν, eosdem et amicos et inimicos decernens. Tua culpa, inquis? Fortasse. Sed sic sum, si placeo, vtantur, vtinam verò honestè et commodè discedere mihi liceret. Νῦν δὲ φυγεῖν μὲν ἔχω, προσφυγεῖν δ' οὐκ ἔχω. Sed omittamus haec, τῶν ἀδοκήτων εὑρήσειν πόρον τὸν θεὸν ἐλπίσοντες. Editio Nicephori Gregorae non vltra proximas Cal[endas] Martias, quantum in me fuerit, differetur. conuersionem, ἀν θεὸς ἐθέλῃ, ante Cal[endas] Nouemb[res] absoluerο. Vellem etiam adiungi Laonicum τὸν χαλκοκονδύλην Philippo Gundelio interprete. Non ausus fui de hac fece scriptorum aliquid ad te mittere, quos tibi omnes sordere arbitrabar. Sed si tuus stomachus etiam crudam concoquit, curabo ne desit, si Delia propicia venati aliquid fuerimus. Vale. Idibus Augusti, natali meo 1558 cuius haec est ἀποκατάστασις

Hiero[nymus] Wolfius.